

– Ако си стар – баща ще си ми! Ако си млад – брат ще си ми!
Стар или млад – брат ми – изкарай ме!

Гробарят я извадил. Той бил голям дявол. Взел, изкарал я и казал:

– Ще те извадя – казал – ама...

– Направи ми един сандък, пусни ме в морето, като дойдеш, ще се вземем.

Той ѝ направил един сандък, пуснал я в морето и отишъл...

Долу трима рибари ловели риба. Единият казал:

– Ако е злато, у мен ще дойде!

Вторият казал:

– Ако е хайванин, за мене ще бъде!

Третият казал:

– Ако е сърце, у мен ще дойде!

Хванали сандъка – сърце. Дошъл един арабин:

– За какво се биете вие? За какво се карате?

И те му разправили. Той хвърлил едно яйце:

– Който успее да го хване най-напред, за него ще бъде.

Момчето, което казало за сърце, набягало всичките и го откраднало.

Отишли до една ливада и тя му казала:

– Остави ме сега, че се уморих. Съблечи си палтото, свали си шапката, панталоните. Остави си коня. И като дойдат, ще сегнем – мохабет, мохабет – и ще си отидем.

И той, нал и си е щурав, съблякъл се гол. Дал ѝ всичко. Дал ѝ коня и тя избягала. Той останал.

Отишла тя в една държава, където търсели млад бей. Нея не я познавали. Тя била с мъжки чехли. Взели я за падишах. Направила една чешма сред селото. Сложила една снимка. Сложила пазачи. Който дойде да остане, да го заведат при падишаха. Дошъл момъкът, загледал се и го завели при падишаха. Дошли рибарите – също. Дошли гробарите – и тях също ги завели. Дошъл арабинът, и него завели. Попитали момчето и рибарите:

– За какво се заглеждаш?

– Ами тая снимка е същата, прилича на тая, дето ни наби.

– Добре, вземете по една крина злато и си отивайте.

Попитали гробарите:

– Ти за какво се заглеждаш?

– Ами тая снимка, която видяхме, е на тая, дето ни излъга, из-